

Актрисата Ванча Дойчева

ЗА МЕН ТЕАТЪРЪТ ВИНАГИ Е БИЛ И ЩЕ СИ ОСТАНЕ СВЕТИЛИЩЕ, ПРЕД КОЕТО БЛАГОГОВЕЯ

● **Голямата психо-физическа натовареност изисква актьорите да бъдат застраховани**

Ванча Дойчева е родена в София. Във ВИТИЗ „Кр. Сарафов“ е ученичка на проф. г-р Кръстьо Мирски и получава Сарафовска стипендия за отличен успех. Има над 250 роли в театъра, киното, телевизията, радиотеатъра, десетки рецитали, срещи с публиката в цялата страна. Получила е множество отличия за актьорските си изяви, а през 2002 година получава наградата на Министърство на културата за цялостен принос за развитието и разпространението на българската култура.

По-известни нейни роли са: Рада Госпожина в „Под игото“; Цонка в „Казаларската царица“; Амалия и г-жа Трифкович в „Двубой“ на Иван Вазов; Грушенка в „Братя Карамазови“ на Достоевски; Адела в „Дома на Бернарда Алба“ на Лорка; Инес в „Почивка в Арко Ирис“ на Дим. Димов; Лизистрата в едноименната комедия на Аристофан; Мег в „Бившият мис на малкия град“ на Мартин Макдона; Драга в „Д-р“ на Бранислав Нушич и др.

Кръстьо Мирски пазя в сърцето си най-скъпи спомени. Той беше не само голям режисьор и педагог. Той беше изключителна личност. Неговата човештина, етичност и почтеност бяха пословични. А ерудцията му не познаваше граници. Нямаше тема от изкуството или живота, която да е извън неговата компетентност. Ползваше няколко чужди езика и покоряваше аудиторията с познанията си. Той беше европейец в истинския смисъл на това понятие. И до днес ползвам в сценичната си практика неговите мъдри съвети и напътствия. Пазя си подарените книги с негов автограф, дребните сувенири. Много се гордея, че съм била една от любимите ученички на проф. Мирски.

- Вие сте от малкото съвременни актриси, които изпитват особен пиетет към словото. Днес театърът малко или много игнорира взаимодействието на словото. Какво е вашето мнение по този въпрос?

- Словото винаги е било и ще си остане един от главните компоненти в драматичния театър. Силата му се крие преди всичко в драматургичния текст, но трябва да се изведе ярко чрез сценичната интерпретация. Актьорът е този, който с таланта си и с добрата си дикция поднася словото с нужната дълбочина и смисленост, за да се засили въздействието му върху зрителя. Днес словото е напълно свободно и не е нужно да се търси скритият подтекст. Това дава възможност на автори, режисьори и актьори най-свободно да боравят със словото и вписвайки го в пластическата и музикалната партитура, да постигнат своите внушаващи, незабравими спектакли.

- Как през годините се променя театърът и за вас?

- Разбира се, че през годините театърът ни се е променял. Променяше се драматургията, режисьорският почерк, актьорската игра, сценографските виждания. Премени се и публиката с нейната чувствителност, предпочитания и нагласа. Идеологическите ограничения и натиск отстъпиха пред свободния избор. Изразните средства станаха по-пестеливи и по-точни. Промени се и визията на съвременния спектакъл - по-изчистена и по-опростена.

Театърът на миналото носеше белезите на назидателност, патетичност, обстоятелственост, клишираност. А днес вече търси своите нови, по-сложни и нееднопланови теми и герои, преоткрива и класиката по необичайни пътища. Въпреки кризисните периоди, театърът ни успя през годините да запази демократичната си същност, като остана достъпен, въздействащ, търсен и обичан.

Аз самата също се опитвам да се променям, да вървя в крак с младите в новите театрални тенденции и постоянно да откривам свои собствени още неразгадани пространства. Не допускам да бъде затисната от рутината и мисля, че това ме държи в добра кондиция, в постоянно творческо неспокойство.

- Изпитвате ли носталгия към

съм с репетиции и представления в атмосфера на радостна творческа възбуда, така че не споделям песимизма на заобикалящия ме свят, а само трупам мили спомени, които да споделя след време с приятели и почитатели.

- Вярвате ли все още в мита, че изкуството може да променя и облагородява човека?

- Едва ли изкуството би могло да промени човека с неговия изграден характер, навици или възгледи за живота. Но в ламтежа си за постигане единствено на материални облаги някои хора губят човешкото в себе си и остават духовно осакатени за цял живот.

Иска ми се да вярвам, че изкуството притежава силата и властта да облагородява човека, да изостря духовните му потребности.

То е способно не само да разтоварва натрупаната отрицателна енергия, но и да вдъхва кураж, желание за промяна, надежда и сила, от които толкова много се нуждаем.

- Театърът все още ли е храм за вас?

- За мен театърът винаги е бил и ще си остане храм, светилище, пред което благоговеея. Вече толкова години споделям на сцената чувствата и настроенията си, възгледите си за живота с неговите проблеми и радости. И съм щастлива, когато усещам подкрепата на зрителите, тяхната съпричастност и искрено възхищение. Защото контактът с публиката е онази невидима връзка, която гради взаимното доверие, вникването, проумяването, разбирането, мигове на наслада. Тогава идва и истинското въздъхновение, което се случва рядко, но те крепи по пътя към неизследваните тайни на изкуството и на познанието за живота.

- Необходимо ли е актьорът да се застрахова?

- Самата наша професия с нейната голяма психо-физическа натовареност изисква актьорите да бъдат застраховани. Това според мен е особено необходимо както при травматични увреждания, така и при хронични заболявания. Надявам се, че Съюзът на артистите в България се е ангажирал законово да уреди този важен въпрос. И вярвам, че ще успее.

**Разговаря
МАРИЯ МИТЕВА**

атмосферата на миналия театър?

- Днес театърът ни се слави със стойностни спектакли, с наплив на публика и с подчертан интерес от страна на младите. Обаче вътре в театрите ни се загнезди по-голямо недоверие, задъханост в гонене на високи цели, по-голяма отчужденост. Но мисля, че това са естествени процеси на съвременното ни, които не будят у мен носталгия по отминали времена. Достатъчно заета

-жо Дойчева, в нашата обръкана действителност, когато всички табута са премахнати, къде една актриса намира своите опорни точки?

- В развитите демократични общества табута почти не съществуват. Там хората се подчиняват на закони и правила, които определят ограниченията и нормите на поведение. В едно все още незряло в демократично отношение общество, каквото е нашето, законите навлизат бавно и несигурно. Те още нямат нужната респектираща сила и влияние. Все още разместените морални и духовни ценности не са заели полагаемите им се по достойнство места в обществото. И затова всеки сам за себе си трябва да определя приоритетите и опорните си точки в живота. Лично аз винаги съм ги откривала преди всичко в семейството, с което много се гордея; в професията, на която съм се отдала изцяло; в

обществените ангажименти и контакти, които ме приземяват.

- Вие от дете се изявявате на сцената. Какво от детето пазите все още в себе си?

- Вярно е, че още от 9-годишна играя на сцената на Народния театър и продължих през годините почти без прекъсване до ден днешен. Опитвам се да съхранявам у себе си най-вече детското любопитство, интереса си към всичко ново, както и желанието си на сцената да бъде винаги различна. Не ми е чужда детската чувствителност и ранимост и мисля, че те ме спасяват от актьорската суета и високомерие. За професията ми са необходими развихрена фантазия и богато въображение, които притежава само детето. Мъча се да ги запазя свежи, а мечтите си - ненакърнени.

- Вие сте ученичка на проф. Кръстьо Мирски. Какви ценни съвети помните от него?

- За моя учител проф. д-р

софсправка
национална информационна система

0 900 12 900

За абонати на БТК - (0,96лв/мин.)

12 900

(0,96лв/мин.)

www.sofspravka.com

**ЗАСТРАХОВАТЕЛ
прес** ISSN 1310 - 2397

Адрес на редакцията: София 1421, ул. „Крум Попов“ № 45-47, тел. 865 69 80, тел./факс 963 29 80; e-mail: vzastrahovatel@abv.bg

„Булбанк“ АД, Банков код 62196214.
Банкова с/ка № BG24 BFTB 7630 1008 5301 01

Хonorари се изплащат всеки вторник от 15.30 до 17.30 часа.

Предпечатна подготовка „ТОМЕС ГЛТК“ ООД

Печат „ИЛИНДЕН-2000“ ООД, тел. 962 29 48

Издава „Застраховател прес“ ООД

Основател МАКСИМ МАКСИМОВ

Директор ПЕТЪР АНДАСАРОВ
Отговорен редактор СЛАВИМИР ГЕНЧЕВ e-mail: slavimir@mail.bg
Редактор ИЛЕАНА СТОЯНОВА e-mail: istoyanova@mail.bg
Секретар на редакцията и арт уредник ЗЛАТКА ВЪЛКАНОВА
Дизайн РАЙНА ПАНОВА
Коректори: ГАЛЯ ЛУЦОВА, МАРИЯ БОЗЕВА
Фотоилустрация и разпространение ГЕОРГИ ДЕРМЕНДЖИЕВ

Водещ брой ИЛЕАНА СТОЯНОВА

Редакционен съвет: проф. д-р на ик. н. ХРИСТО ДРАГАНОВ, доц. д-р НЕНО ПАВЛОВ, доц. д-р ГЕОРГИ НИКОЛОВ, ГЕОРГИ АБАДЖИЕВ, ДОБРОМИР ГУЩЕРОВ, РУМЕН ЯНЧЕВ, ДИМИТЪР ЖЕЛЕВ

Редакционна колегия: АСЯ АКСЕНТИЕВА, АТАНАС ТАБОВ, ДАНИЕЛА КОНОВА, ВАЛЕРИ АЛЕКСИЕВ, доц. д-р ДИАНА ИВАНОВА, ЙОРДАН ГЕНЧЕВ, НЕДЯЛКО ЧАНДЪРОВ, ТЕМЕНУГА НЕНОВА, МАКСИМ МАКСИМОВ

Комисия за финансов надзор
Председател АПОСТОЛ АПОСТОЛОВ
Управление „Застрахователен надзор“
Ръководещ РАЛИЦА АГАЙН
София 1303, ул. „Шар планина“ № 33, тел. 02/94 04 999, факс 02/829 43 24

Асоциация на българските застрахователи:
Председател ДАНИЕЛА КОНОВА
Зам.-председател ВЕНИСЛАВ ЙОТОВ
Главен секретар ЖЕНИ ПАРПУЛОВА
Председател на Контролния съвет ПЕТЪР АВРАМОВ
София, ул. „Граф Игнатиев“ №2, тел. 980 51 25

Гаранционен фонд
Председател на УС и изп. директор БОРИСЛАВ МИХАЙЛОВ

Генерален секретар НИКОЛАЙ СОТИРОВ
София 1000, ул. „Граф Игнатиев“ №2, ет. 4, тел.: 02/980 30 49, 980 66 72

Асоциация на застрахователните брокери в България
Председател на УС доц. д-р ЯНАКИ АНДРЕЕВ
Зам.-председател КРАСИМИР ЖЕЧЕВ
Секретар АНЕТА ПЕТРОВА, тел. 846 72 54
Председател на Контролната комисия КОСТАДИН ПЕЕВ
1504 София, ул. „Екзарх Йосиф“ №80 (гараж №2).
ТБ „Хеброс“ АД - клон НЦЦП - Сердика, б.к. 80075273, банкова сметка №1052803714

Фондация „Проф. д-р Велеслав Гаврийски“
Председател доц. д-р ЯНАКИ АНДРЕЕВ
Секретар доц. д-р ДИАНА ИВАНОВА
1504 София, ул. „Екзарх Йосиф“ №80 (гараж № 2)

Редакционно броят е приключен на 20.04.2007 г.

За точността и верността на публикуваните материали в специализираните страници на вестника отговорност носят застрахователните дружества, които са ги предоставили.